

[Indenrigsministeren.]

I øvrigt vil jeg gerne i Anledning af disse Spørgsmaal sige, at der har fra interesseret Side i denne Sag mødt mig to Opfattelser. Den ene kan udtrykkes saadan, at man egentlig mener, man skulde vente med Revision af Byggelovgivningen; man siger, at der paa dette Omraade er en saarivende Udvikling, baade teknisk, i Henseende til Smagsretning og paa mange andre Omraader, at man hellere skulde se Tiden noget an og stadig fortsætte, byggende paa den gamle Lovgivning med hele det Dispensationssystem, som det ærede Medlem Hr. Christiani ogsaa omtalte. Fra anden Side siger man: Nej, der er ingen Grund til her at vente, lad os skabe en ny Lovgivning straks fra Grunden af. De, der siger saadan, er saa igen delt i to Grupper, idet man fra en Side mener, at en saadan ny Lovgivning burde omfatte hele Landet, medens en anden Opfattelse gaar ud paa, at man skal indskrænke sig til i første Omgang at gennemføre en ny Byggelov alene for København. Opfattelserne er altsaa meget forskellige.

Jeg skal sige, at det er Indenrigsministeriets Hensigt at fremme denne Sag, og Drøftelser og Samtaler vedrørende hele Spørgsmaalet har ogsaa, endda for meget kort Tid siden, været ført mellem mig og de københavnske Bygningsmyndigheder. Noget bestemt med Hensyn til Tidsfrist tør jeg ikke paa det nuværende Tidspunkt angive.

I Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), sidst han havde Ordet, er jeg nødt til at sige, at naar det ærede Medlem med Hensyn til Byggesagen vedrørende Skaarup Seminarium nu hævder, at det under en Retssag er godkendt, at de Oplysninger, som er tilgaaet Finansudvalget i denne Sag, var gale, da er det, det ærede Medlem her siger, positivt urigtigt. Det ærede Medlem glemmer vist, at den omtalte Retssag var en af en Murermester, hvem Arbejdet ved Seminariet var overdraget, imod en Tømrermester anlagt Sag for Æresfønmelse. Under denne Retssag er der ikke godtgjort noget som helst paa det Omraade, her er Tale om, angaaende de Oplysninger, det her drejer sig om. Under Retssagen blev der afgivet Vidneforklaring af det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen, afgivet et Brev, som for øvrigt

ikke er protokolleret, men det er noget ganske andet, end hvad det ærede Medlem siger: at der under en Retssag skulde være godtgjort det ene eller det andet. Med Hensyn til selve Realiteten i Sagen skal jeg igen henvise til, hvad jeg sagde i Formiddags, at enhver Oplysning i denne Sag, som jeg kan fremskaffe, og som staaer til min Raadighed, ogsaa skal staae til Finansudvalgets Raadighed.

Finansministeren (H. P. Hansen): Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen var misfornøjet med, at jeg havde omtalt Domspræmisserne vedrørende Sagen mod Skatteraadformanden i Roskilde Skatte-kreds; det ærede Medlem sagde, at det maatte være tilladt en Mand at drive en Ejendom uden at have nogen Indtægt. Ja, det er tilladt, men det maa vel ogsaa være tilladt at udtale sin Forundring over, at en Mand, der har en Landejendom, som er vurderet til 47 000 Kr., og som maa betragtes som gældfri, naar den paagældende er i Besiddelse af en Formue paa ca. 60 000 Kr.; det maa vel være tilladt at udtale sin Forundring over, at denne Mand det ene Aar opgiver sin Skatteindtægt med Nul og de to følgende Aar med ca. 200—300 Kr. om Aaret.

Det ærede Medlem var saa noget utilfreds med, at den paagældende Skatteraadformand ikke allerede var frattraadt, og det ærede Medlem sagde, at nu frattraadte han jo nok til Foraaret, men han burde være gaaet allerede, og Ministeren har Ansvaret derfor, for Manden er ukvalificeret til sin Gerning. Jeg vil dertil sige, at der foreligger ikke for mig nogen Klage over, at den paagældende er ukvalificeret til et Arbejde som Skatteraadformand, og han er jo ikke blevet dømt for en i den offentlige Mening vanærende Handling, men fordi han har brugt Udtryk, som jeg har beklaget og mener er urigtige, og det er det, der har indbragt ham en Injuriebøde. Men jeg vil dog ikke antage, det ærede Medlem vil mene, at ingen, der bliver idømt en Bøde for Injurier, kan deltage i offentligt Arbejde. Er der ikke Medlemmer i denne Sal, som har lidt samme Skæbne? Og hvis ethvert Medlem for Domstolene skulde staae til Regnskab for de Ord, der er udtalt herfra, saa var der adskillige, der fik Injuriebøder, og saa skulde de altsaa